Chương 447: Thảm Hoạ Cổng (1) - Giải Cứu Ma Vương (1) - Đồng Minh

(Số từ: 3856)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:16 PM 30/05/2023

-Kkwagwagwagwang!

Antirianus quan sát từ xa khi một thiên thạch vỡ tan trên bầu trời phía trên Temple, tạo ra một làn sóng xung kích lớn.

Thời gian là ban ngày.

Tuy nhiên, như thể chính bầu trời đã vỡ tan như một tấm gương, các thiên thạch tuôn ra từ những vết nứt trên bầu trời, phản chiếu một khoảng không tối đen như mực, và vỡ vụn khi chúng rơi về phía Temple.

"Quả thật, một sức mạnh tuyệt vời......"

-Khang! Kkwakakakakang!

Kết giới được kích hoạt của Temple chắc chắn và dày đến mức nó có thể chịu được các thiên thạch có khả năng biến một ngôi làng bình thường thành tro bụi.

Thật vậy, thật phù hợp khi nó được gọi là nơi an toàn thứ hai trong thế giới loài người.

-Kyaaak!

- -Gwooooo!
- -Kyaak!
- -Euaaaaaa!

Antirianus quan sát vô số quái vật tràn ra từ cổng dịch chuyển, thứ đã chuyển từ màu xanh bình thường sang ngọn lửa đỏ rực dữ dội.

Những con quái vật có hình dạng bất thường đổ ra và giết người.

-Không gian thứ nguyên.

Hiện tượng các dạng sống không hoàn hảo được tạo ra trong một chiều không tồn tại đấu tranh để tồn tại trong thế giới ban đầu.

Thảm họa tồi tệ nhất được tạo ra bởi Akasha chưa hoàn chỉnh.

Sự hủy diệt đã bắt đầu.

"Hơn cả những gì tôi tưởng tượng....."

Antirianus ngắm nhìn cảnh tượng một cách hài lòng, như thể ông đã nhìn thấy nhiều hơn những gì ông mong đợi.

-Kuwoong!

Antirianus ngưỡng mộ cảnh tượng hùng vĩ của thiên thạch đâm vào Temple.

Sự im lặng vẫn tràn ngập thư viện chính.

Ma Vương đã thấy trước thảm họa, nhưng nó đã bắt đầu rồi.

Tuy nhiên, Ma Vương đã cung cấp câu trả lời cho thảm họa đang diễn ra. Hắn đưa ra một giải pháp.

"Thảm họa này không chỉ giới hạn ở Thủ đô Hoàng gia; nó phải xảy ra trên toàn bộ lục địa."

"Cổng càng lớn, quái vật sẽ xuất hiện càng nguy hiểm. Vì vậy, ưu tiên tiêu diệt cổng dịch chuyển khổng lồ."

"Và như các người đã biết, Thủ đô Hoàng gia có nhiều cổng dịch chuyển nhất trên lục địa."

"Phản ứng càng chậm, càng có nhiều người chết."

"Cổng dọc nhỏ có thể không tạo ra những con quái vật mạnh như vậy, nhưng số lượng tuyệt đối của chúng sẽ giúp tốt hơn là từ bỏ những ngôi làng và tiền đồn vừa và nhỏ mà không có lực lượng quân sự hoặc vũ khí phù hợp."

"Hầu hết các quốc gia có thể sẽ mất chức năng và chỉ những thủ đô và thành phố hùng mạnh thời hậu đế quốc như Empire và Kernstadt mới hoạt động bình thường."

"Đảm bảo an toàn xung quanh những nơi đó, sau đó xử lý từng cánh cổng còn lại. Đó là cách giải quyết tình hình."

"Tốt nhất là nên di chuyển nhanh chóng."

"Hãy xem xét rằng mỗi phút chậm trễ bây giờ sẽ dẫn đến sự chậm trễ một năm hoặc thậm chí

mười năm trong việc xây dựng lại nhân loại sau này."

Ma Vương không đổ lỗi cho con người đã gây ra tình trạng này.

Tình hình đã mở ra.

Lực lượng tinh nhuệ của Đế quốc đều tập trung tại nơi này.

Thủ đô Hoàng gia có nhiều cổng dọc nhất trên lục địa.

Nếu họ không hành động nhanh chóng, quy mô của thảm họa sẽ đủ để biến Thủ đô Hoàng gia thành đống tro tàn. Thiên thạch đổ xuống để phá hủy Temple.

Mọi người nghe Ma Vương nói với sắc mặt tái nhợt.

Nếu kế hoạch của anh ta là tiêu diệt loài người bằng cách gây ra điều này, thì sẽ không có lý do gì để nói cho họ biết những sự thật này.

Cho dù lời nói của anh ta là đúng hay sai, họ sẽ tìm ra khi họ bắt đầu phá hủy các cổng dọc.

—Thảm họa đã bắt đầu.

Vì nguyên nhân và lý do vẫn chưa được biết, quy mô thiệt hại sẽ chỉ tăng lên theo thời gian.

Hoặc có lẽ, bởi vì họ biết rằng ngay cả khi họ được thông báo, sự hủy diệt là không thể tránh khỏi?

Không, không cần thiết cho điều đó.

Nếu họ tin rằng sự cố này không chỉ xảy ra ở Thủ đô Hoàng gia, thì Đế chế cuối cùng sẽ phải đối mặt với một thế giới biến thành tro bụi.

Vì tất cả các cổng dọc đều không thể hoạt động nên việc liên lạc rất khó khăn.

Chỉ đơn giản là trì hoãn thời gian sẽ khiến nhân loại phải chịu tổn thất lớn hơn, vì vậy không cần phải giải thích rằng thảm họa này là trên toàn lục địa.

Mọi người có mặt đều có cảm giác.

Ngay cả khi tay sai của Ma vương chịu trách nhiệm cho việc này, bản thân Ma vương không muốn điều này xảy ra.

Đó là lý do tại sao anh ấy thông báo cho nhân loại về giải pháp.

Hoàng đế nghiến răng.

Ngay cả khi mọi thứ khác là không thể tin được, họ phải tin lời Ma vương về thảm họa đã xảy ra.

Nếu Ma vương thực sự đứng về phía nhân loại, họ không thể giết anh ta. Có thể có một cái gì đó khác mà anh ta biết.

Nhưng họ cũng không thể để anh đi.

Chắc chắn rằng sẽ có chuyện gì đó xảy ra, và nếu Thủ đô Hoàng gia sụp đổ như hiện tại, Đế chế sẽ kết thúc. Tuy nhiên, xem xét thảm họa đe dọa toàn bộ lục địa bên ngoài Thủ đô Hoàng gia, các lực lượng có thể được phân bổ cho Ma vương là có hạn.

"Chỉ huy Tana, cùng Sư đoàn 1 canh giữ nơi này." "Rõ, thưa Bệ hạ."

"Shanapell, tập hợp tất cả các lực lượng ngoại trừ Sư đoàn 1 và Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia để theo ta."

Vấn đề với Ma vương đã là một vấn đề, nhưng tình hình hiện tại khi Thủ đô Hoàng gia có thể bốc hơi thậm chí còn cấp bách hơn.

Nếu các lực lượng ưu tú chờ đợi ở đây để theo dõi Ma vương, Đế chế có thể biến mất.

Trong nháy mắt, lực lượng rút đi như thủy triều. Hoàng đế và Bertus cũng rời khỏi vị trí của họ.

Olivia Lanze nhìn những người đứng đầu Ngũ đại Thần giáo với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Chúng ta cũng cần phải giải quyết tình huống này. Xin hãy nhanh chóng phản hồi, thưa Đức ngài và Chỉ huy."

Olivia nói một cách kiên quyết, nhưng tất cả những người lãnh đạo, bao gồm cả Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ, đều biết ý định của cô.

Họ nghĩ rằng họ biết cô ấy đang nghĩ gì trong tình huống khó tin này, khi họ quan sát đôi môi cô ấy khẽ run lên bất chấp vẻ mặt nghiêm túc của cô ấy.

Tuy nhiên, vì Hoàng đế không còn lựa chọn nào khác ngoài việc rời đi, họ không thể chỉ đứng nhìn tình hình diễn ra.

Thủ đô Hoàng gia cần sức mạnh của các Thánh Hiệp sĩ, các linh mục và các nhà lãnh đạo của Năm tín ngưỡng thần thánh vĩ đại.

Họ phải làm gì đó trước khi thiệt hại lan rộng hơn nữa.

"Đi nào."

Các Thánh Hiệp sĩ và các thủ lĩnh của Ngũ Đại Thần Giáo rời khỏi vị trí của họ.

Chỉ có llayon Bolton, Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ, và cấp dưới trực tiếp của ông ta ở lại bảo vệ vị trí của họ.

Trong nháy mắt, chỉ còn lại vài người.

Scarlett và Saviolin Tana đứng cạnh Reinhardt.

Olivia Lanze.

Ellen Artorius.

Tuy nhiên, ngay cả trong tình thế không biết chuyện gì có thể xảy ra với Ma Vương, những người tinh nhuệ của Shanapell và llayon Bolton vẫn đang canh giữ vị trí của mình.

Bất chấp tình hình, họ đã chuẩn bị sẵn sàng cho mọi cuộc tấn công bất ngờ hoặc những tình huống không lường trước được.

Ngay cả khi Olivia Lanze cố gắng thực hiện bất kỳ hành động bất ngờ nào, họ cũng có thể xử lý được.

Tất nhiên, điều này giả định rằng Olivia Lanze là người duy nhất lên kế hoạch cho bất kỳ hành động bất ngờ nào.

Thời gian trôi qua trong im lặng.

Tại Temple, mưa thiên thạch rơi xuống và quái vật xuất hiện ở Thủ đô Hoàng gia.

Họ chỉ có nhiệm vụ giám sát Ma vương, và họ đã chịu đựng khoảng thời gian căng thẳng.

Olivia theo dõi tình hình với vẻ mặt khó hiểu, và Ellen đang theo dõi tình hình, cắn môi.

Saviolin Tana đang đứng ở vị trí của cô ấy, không chịu rời khỏi Reinhardt.

*Bang!

Đột nhiên, cửa ra vào nố tung, binh lính canh giữ bên ngoài tràn vào.

Tất cả bọn họ đều đã chết, trên người đầy những vết kiếm sâu hoắm.

Sau đó, một người đàn ông trung niên với vẻ mặt dữ tợn bước vào.

[&]quot;Epinhauser...?"

Saviolin Tana như không thể tin được nhìn chằm chằm vào Epinhauser đang chậm rãi bước vào với một thanh kiếm trên tay.

Sau đó.

*Swish

Hơi nước tụ lại trong không khí như thể nó đã ở đó từ lâu, và một cô gái tóc bạch kim xuất hiện từ phía đối diện.

"Ai đó...?" "!"

Cô gái tóc bạch kim đến từ năm nhất của Royal Class.

Olivia và Ellen không khỏi tròn mắt trước sự xuất hiện đột ngột của cô gái.

Bằng cách nào đó.

Cô gái chơi thân với Reinhardt từ đầu năm học bỗng giơ hai tay lên trời.

-Kwagagagak!

Ngay lập tức, vô số ngọn giáo băng hình thành trên trần nhà đâm xuống đất, chặn đường và khiến nó không thể di chuyển.

"Cái này là cái gì...?!"

Đó không phải là tất cả.

Scarlett, người đã ở bên cạnh Reinhardt, bất ngờ ném chiếc ghế mà Reinhardt đang bị trói về phía Epinhauser.

Ma vương đang bay mở to mắt.

"Sarke...gaar...?"

Cô gái tóc đỏ nói với giọng lạ lẫm.

"Bệ hạ, nhất định phải sống sót."

Nhìn vào mắt cô gái là Scarlett chứ không phải Scarlett, Reinhardt nghiến răng.

*Thump!

"Ugh!"

Epinhauser chộp lấy chiếc ghế mà Ma vương đang bị trói, đặt nó xuống và phá vỡ những sợi dây trói bằng một vài cú vung kiếm. Sau đó ông ta dùng tay không bóp nát còng tay.

"Sensei...?"

Reinhardt nhìn ông ta như thể anh ta không thể tin được.

"Chúng ta không có nhiều thời gian để nói chuyện."

Epinhauser, vẫn với vẻ mặt dữ tợn và không tỏ ra thông cảm, trao [Ngọn lửa của Tuesday] mà ông ta đã lấy được bằng cách nào đó.

Trong tay Epinhauser, thanh kiếm bạc rực cháy với [sức mạnh ma thuật] màu xanh lam.

Swordmaster Epinhauser nói,

"Đi đi, Reinhardt."

*Bang! Khang! Khang!

"Có thể nào là Black Order...?"

"Không liên quan gì đến Black Order."

Epinhauser chỉ đứng trước mặt Reinhardt và nói điều đó.

Nó không liên quan gì đến Black Order.

Reinhardt thậm chí còn sốc hơn trước những lời của Epinhauser. Epinhauser không thêm bất kỳ lời giải thích nào nữa, vì đó không phải là bản chất của ông ta.

Lucynil đã chống lại các cuộc tấn công của các pháp sư và hiệp sĩ đang tấn công cô.

Tana không thể hiểu được tình hình, nhưng cô ấy đã lao về phía Epinhauser.

*Bang!

Tuy nhiên, điện tích của Tana đã bị đánh gục bởi điện tích của người khác trước khi nó chạm tới Epinhauser.

"Loyar...?"

Một người phụ nữ tóc trắng với bộ quần áo xộc xệch, giống như một cái bao tải rách nát, nói với Ma Vương.

"Bệ hạ."

*Uduk

"Hiện tại, ngài nhất định nên nghĩ đến sống sót." Khi Loyar biến thành một con sói trắng, Ma vương nghiến răng.

—Đơn vị số 1 của Shanapell.

Đội trưởng của Thánh kỵ sĩ đoàn và cấp dưới trực tiếp của ông ta.

Sức mạnh của họ vẫn ở thế bất lợi.

Dù Ma Vương có cố ý gây ra thảm họa này hay không, nếu thảm họa này thực sự được lên kế hoạch bởi thuộc hạ của Ma Vương như Ma Vương đã nói, thì điều đó chắc chắn sẽ xảy ra.

Ma Vương là thiện hay ác không phải là vấn đề để đánh giá vào thời điểm này.

Đế chế không có lựa chọn nào khác ngoài việc rút quân.

Do đó, chiến dịch giải cứu theo lịch trình đã bắt đầu.

Saviolin Tana không được bỏ lỡ Ma vương.

Chẳng phải Hoàng đế đã để người mạnh nhất ở nơi này để chuẩn bị cho mọi thứ trở nên tồi tệ sao?

Các hiệp sĩ của Shanapell, những người đang hoàn thành nghĩa vụ của mình, phải hoàn thành nghĩa vụ của mình.

Cô ấy thực hiện mệnh lệnh của mình.

"Đừng để Ma Vương trốn thoát!"

Theo tiếng hét của Tana, tất cả họ bắt đầu di chuyển.

Epinhauser và Lycanthrope chặn đường Reinhardt từ phía sau.

Ma Vương loạng choạng đứng dậy.

Xiềng xích đã được tháo ra.

Ma vương nhìn Sarkegaar, người biến hình và bay tự do trong khi tấn công các pháp sư, Lucynil, người xuất hiện đây đó trong hơi nước và tấn công xung quanh bằng Ma pháp, và Loyar và Epinhauser, những người chặn các hiệp sĩ đang tấn công.

Olivia, với vẻ mặt quả quyết, di chuyển như thể cô ấy biết mình phải làm gì.

*Thud!

Olivia Lanze, người bước trên phía trước, dường như chạy về phía Reinhardt như thể cô ấy đang bay.

Ngay sau đó, Olivia Lanze, người đã đuổi kịp Reinhardt, tóm lấy cánh tay của anh ta và trượt đi. Ellen Artorius im lặng chứng kiến cảnh tượng thảm khốc, hỗn loạn này và cuộc chạy trốn của Ma vương mà không đứng về phía ai.

[Thành tựu đặc biệt đạt được 'Hoàn thành nhân quả']

[Đạt được 50.000 Điểm Thành tích.]

[Đặc quyền 'Mua trạng thái' đã được kích hoạt.]

[Từ giờ trở đi, bạn có thể đổi 5.000 Điểm thành tích lấy 1 Điểm trạng thái.]

"Chạy. Chạy đi, Reinhardt. Anh phải chạy."

Olivia nắm tay tôi và chạy.

Không có thời gian để lãng phí.

Thật vô ích khi hét lên rằng cô ấy không cần phải làm điều này để cứu tôi.

Tôi đã nghĩ chết là điều tốt nhất.

Tôi nghĩ tốt nhất là nên ngăn chặn điều đó xảy ra bằng cách chết đi.

Tuy nhiên, tôi đã không chết.

Trong sự nghi ngờ và bối rối, người ta không giết tôi hoặc không thể giết tôi.

Cuộc sống của tôi kéo dài một cách khó xử vì những người đã cố gắng tin tưởng vào tôi cũng như những người nghi ngờ và cảm thấy bị tôi phản bội, và cuối cùng, điều này đã xảy ra.

Tôi đã cố giải quyết điều gì đó bằng cái chết, nhưng tôi không thể.

Đó là lý do tại sao điều này xảy ra.

Tôi không có ý định chết khi nghĩ rằng tất cả là lỗi của mình trong lúc tuyệt vọng.

Tôi đã cố gắng ngăn chặn tình huống xấu nhất xảy ra với cái chết của mình.

Tôi đã cố gắng hoàn thành một cái gì đó với cái chết.

Nhưng, tôi đã không chết khi tôi phải chết.

Bây giờ, không có gì tôi có thể đạt được với cái chết.

Nên tôi không định ép mình thèm chết.

Tôi phải sống.

Còn sống.

Tôi không biết mình nên làm gì khi còn sống.

Nhưng.

Nếu là mạng sống đổi lấy vô số cái chết.

Nếu đó là một mạng sống sẽ bị đánh đổi bằng vô số mạng sống.

Tôi không thể từ bỏ nó một cách dễ dàng.

Tôi không thể lãng phí vô số sinh mạng sẽ chết một cách vô ích, chết một cách vô ích.

Tôi không thể lãng phí những sinh mạng sẽ chết vì tôi.

Ngay cả khi tình huống tôi đang gặp phải là không công bằng, tức giận hay buồn bã.

Tôi không thể chết được.

Tôi phải sống và tìm những gì tôi có thể làm.

Tuyệt vọng và chùn bước, tôi không thể tự trách mình vô dụng và lẽ ra không nên tồn tại.

Đó là trường hợp chỉ một lúc trước, nhưng bây giờ tôi không đủ khả năng.

Cảnh tượng tôi nhìn thấy là thứ mà tôi thậm chí không thể tưởng tượng được khi nghĩ về địa ngục.

*Kurururung

Các vết nứt đã hình thành trên kết giới bao quanh Temple, và qua những vết nứt đó, các thiên thạch đổ xuống và va chạm với mặt đất.

Trên bầu trời bên ngoài Temple, những con thú bay không xác định phun ra ngọn lửa đỏ rực và sương trắng khủng khiếp.

Mức độ thảm họa diễn ra vượt xa mức độ của cuộc tấn công vào Rajeurn.

Có phải thế giới sắp kết thúc?

Sự cố Cổng xảy ra sớm hơn dự kiến ban đầu.

Hối tiếc rằng sẽ không có gì xảy ra nếu tôi ở lại là vô nghĩa.

Tôi không thể hy vọng vào những thứ như quay trở lại quá khứ và hối tiếc rằng mọi chuyện sẽ ổn nếu tôi không làm gì cả.

Tôi phải tiến về phía trước.

Dù không biết phải làm gì trước mặt.

Hiện tại, tôi phải sống sót.

Tôi chạy với Olivia.

Trong trận chiến đang diễn ra, ai sẽ chết và ai sẽ sống sót?

Các hiệp sĩ của Shanapell theo sau tôi. Cơ thể tôi kiệt quệ sau một thời gian dài bị cầm tù, nhưng tôi phải làm những gì có thể.

Khái niệm mua trạng thái với Điểm thành tích.

Khả năng quan trọng nhất là [sức mạnh ma thuật]. Giá trị ma thuật càng cao, [Tăng cường sức mạnh ma thuật] càng tăng khả năng thể chất tổng thể của tôi.

Nói cách khác, chỉ tăng một giá trị ma thuật cũng có tác dụng phụ là tăng tất cả các khả năng thể chất khác. Do đó, ma thuật là trạng thái hiệu quả nhất.

Tôi đầu tư điểm thành tích vào giá trị kỳ diệu.

Ngay lập tức, [sức mạnh ma thuật] của tôi tăng lên khoảng 10, và giá trị ma thuật của tôi nhảy từ hạng A lên hạng S.

Ở cấp độ này, tôi đã có [sức mạnh ma thuật] tương đương với một Archmage.

Tôi có thể đầu tư nhiều điểm hơn và trở thành một con quái vật với [sức mạnh ma thuật] vượt qua cả Saviolin Tana, nhưng bây giờ tôi sẽ tạm dừng.

Tôi không có thời gian để nghĩ về những thứ như Ma vương che giấu sức mạnh của mình.

[Sức mạnh ma thuật] tăng lên đáng kể thổi sức sống vào cơ thể kiệt quệ của tôi cùng với [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. [Sức mạnh thể chất]

của tôi đã suy giảm do suy dinh dưỡng, nhưng ma thuật của tôi không bị tổn hại.

Tôi cần phải rời khỏi Temple.

Tôi không biết phải làm gì một khi ra đi, nhưng tôi phải ra đi.

Nhưng cho dù [sức mạnh ma thuật] của tôi có tăng lên bao nhiêu đi chăng nữa, những người theo sau tôi là các kiếm sĩ của hiệp sĩ Shanapell.

Họ sẽ sớm bắt kịp tôi.

Tôi không biết mình có thể thắng trong thế gọng kìm hay không.

Ngay cả khi tôi sử dụng Alsbringer, đó cũng là một bất lợi. Điều đó cũng tương tự nếu tôi chiến đấu với Olivia.

Tôi sẽ bị bắt và chết như thế này sao?

Chỉ như thế này?

Tất cả những hy sinh sẽ là vô ích?

Trước mặt tôi, khi tôi chạy.

Trong các đường phố của Temple, biến thành một bãi chiến trường.

Như thể chặn đường tôi, ai đó đang đứng đó.

*Fizzle! Fizzle! Kururururung!

"Ai đó...?"

"Lian....."

Liana de Grantz đang lườm tôi, những tia lửa xanh bắn ra từ cơ thể cô ấy. Đúng.

Bây giờ cô ấy biết tôi là Ma Vương, cô ấy không thể tha thứ cho tôi.

Thay vào đó, tôi ngạc nhiên là cô ấy đã không xuất hiện sớm hơn.

Liana chặn đường tôi để giết tôi giống như một trình tự đã định trước.

Tia sét là tức thời.

Né tránh là gần như không thể.

Hơn nữa, tôi không thể tránh được tia sét của Liana, sức mạnh đã lên đến đỉnh điểm. Ngay cả khi tôi bằng cách nào đó xoay sở để chống lại nó với lớp phòng thủ của [Tăng cường sức mạnh ma thuật], tôi sẽ bị bắt bởi các hiệp sĩ Shanapell đang truy đuổi.

Chết hoặc bị bắt.

Tôi không thể thoát khỏi tia sét của cô ấy.

Ngay khi tôi chuẩn bị dừng bước tuyệt vọng của mình,

Tia chớp xanh, chứa đầy những luồng dữ dội, bắn ra từ bàn tay dang rộng của Liana.

*Kwarung! Kwarung!

Lắng nghe những làn sóng xung kích xé toạc không khí, Olivia và tôi không khỏi chết lặng.

Tia sét sượt qua má tôi và vụt qua.

Đó không phải là tôi.

-Kuk!

-keuk!

Nó nhắm vào các hiệp sĩ Shanapell đang đuổi theo tôi.

Bị sét đánh và văng ra xa, hoặc run rẩy tại chỗ, Olivia và tôi chỉ có thể thẫn thờ nhìn các hiệp sĩ.

"Làm cái gì vậy, đồ ngốc?! Mau tới đây?!"

Liana tức giận hét lên với vẻ mặt cau có.

Ah.

Không đời nào.

Cô ấy có biết không?

Kể từ khi?

Làm sao?

Khi tôi và Olivia đến gần, Liana lặng lẽ bắt đầu thu sét.

*Kurung! Kurung! Kurung!

Hàng chục tia lửa lập lòe trong không trung, và ngay lập tức, chúng phát ra một tia sáng cực lớn như tia chớp, không chỉ tấn công các hiệp sĩ đã ngã xuống mà còn quét sạch xung quanh họ bằng một cơn bão điện.

*Kwarurung!

Cột đèn bị sét đánh phát nổ, gạch trên mặt đất vỡ tung, lộ ra một khung cảnh đổ nát.

Những tia sét cực mạnh không chỉ phá hủy các vật thể mà còn tấn công không ngừng vào các hiệp sĩ đã ngã xuống.

Những tia sét dữ dội, không được kiểm soát đúng cách do tức giận và tỏa ra mọi hướng, nói với chúng tôi tất cả mọi thứ.

Liana biết tất cả mọi thứ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading